

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11116/2023
18.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Марко Теших, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Дарко Аранђеловић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 16343/18 од 18.08.2022. године, у седници одржаној 18.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 16343/18 од 18.08.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 16343/18 од 18.08.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 16343/18 од 18.08.2022. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 10079/17 од 13.03.2018. године у усвајајућем делу, којом је дозвољено субјективно преиначење тужбе, те тужени обавезан да тужиљи на име накнаде штете исплати износ од 30.041,00 динара са законском затезном каматом од 06.07.2006. године до исплате и да јој надокнади парничне трошкове у износу од 27.204,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о посебној по члану 404. ЗПП, због потребе разматрања правних питања у интересу равноправности грађана.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана,

ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Питање одговорности осуђеног лица за штету, која је последица извршеног кривичног дела, није спорно у пракси Врховног суда. Правноснажном пресудом тужени, који је оглашен кривично одговорним за кривично дело злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, обавезан је да тужиљи надокнади штету која је последица радње која представља биће кривичног дела. Одлука о постојању основа одговорности, заснована на одредбама чланова 154. и 155. Закона о облигационим односима, у складу је са устаљеном праксом овог суда.

Из изнетих разлога, одлука у ставу првом изреке, донета је на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је дана 04.07.2017. године, вредност предмета спора износи 30.041,00 динара и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, у коме је по напред наведеној одредби искључено право на изјављивање ревизије, одлука у ставу другом изреке, донета је на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**